

Motion till riksdagen 2011/12:U29

av Julia Kronlid (SD)
med anledning av redog. 2011/12:RS5

Verksamhetsberättelse under 2011 för riksdagens delegationer till Interparlamentariska unionen (IPU) respektive den parlamentariska församlingen för Unionen för Medelhavet (PA-UfM)

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om svenskt utträde ur Medelhavsunionen.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om Sveriges deltagande i PA-UfM.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om organisationen av PA-UfM.

Svenskt utträde

Sverigedemokraterna har i tidigare motioner till utrikesutskottet gjort klart att vår inställning är att Sverige bör lämna Medelhavsunionen. Vi ser naturligtvis positivt på möjligheten för länderna kring Medelhavet att mötas vid förhandlingsbordet inom ramen för Medelhavsunionen, men mervärdet för svenskt vidkommande är högst begränsat. Barcelonaprocessen var ursprungligen ett lösare samarbete som syftade till att bl.a. uppmuntra deltagarländerna att främja mänskliga rättigheter samtidigt som man respekterade varje lands rätt att sköta sina interna angelägenheter själv, och den ursprungliga tanken med Medelhavsunionen var just att den skulle bestå av länderna kring Medelhavet (se t.ex. fakta-PM 2007/08:FPM122). Det kan dock befaras att denna union tar samma utveckling som EU mot allt större inslag av överstatlighet och inblandning i medlemsstaternas angelägenheter. De diskussioner om omstötning av grunderna för UfM till att omfatta mer politiska reformer som har

Fel! Okänt namn på

refererats i redogörelsen är ett tecken på detta. Det är heller inte osannolikt att utvecklingen inom Medelhavsunionen får samma inriktning som den södra grannskapspolitiken mot bl.a. ekonomisk integration och fri rörlighet till Europa, samtidigt som det finns stora brister vad gäller konditionaliteten. Denna utveckling kan i praktiken komma att innebära att EU steg för steg utvidgas mot att även omfatta Nordafrika, även om de formellt sett inte kan bli medlemmar i EU.

Sverigedemokraterna är positiva till ett utbyte av idéer, kulturimpulser och erfarenheter över nationsgränserna, men vi kan inte se att detta för Sveriges del måste ske inom ramen för ännu en union. Ett utbyte mellan parlament bl.a. för att verka för demokrati och mänskliga rättigheter är ett lovligt arbete, men vi anser inte att det är avhängigt ett medlemskap i Medelhavsunionen utan kan skötas inom ramen för andra forum. Mot denna bakgrund anser vi att Sverige bör verka för ett utträde ur unionen.

Sveriges deltagande i PA-UfM

Så länge som medlemskapet kvarstår anser vi det viktigt att den svenska parlamentariska gruppen är med och påverkar utvecklingen inom Medelhavsunionen. Vi har i historien sett att EU:s omdöme vad gäller att ha en tydlig konditionalitet på områden som demokrati och mänskliga rättigheter i förhållande till länderna i Nordafrika har brustit. Medelhavsunionen som har haft ett samarbete med diktatorer i området som nu har fallit, har inte heller visat på särskilt gott omdöme. Mot den bakgrunden har vi svårt att se att man inom ramen för Medelhavsunionen ska kunna knyta de här länderna närmare EU utan att samtidigt göra avkall på de värderingar som råder inom EU samt utan att det kommer vara förenat med risker att gå in i ett ömsesidigt beroende till länder där det råder stora kulturella, sociala, politiska och ekonomiska skillnader. Därför bör den parlamentariska gruppen verka för en skarp konditionalitet i förhållande till dessa länder. En utveckling där länderna i regionen på många sätt får samma rättigheter som ett EU-medlemskap innebär, utan att de lever upp till samma standard som EU-länder, bör motverkas. Den parlamentariska gruppen bör också verka för att Medelhavsunionen fortsatt ska vara ett mellanstatligt samarbete mellan de berörda länderna och motverka en överstatlig inriktning. Internationellt samarbete är en förutsättning för stabilitet och fred i världen. Sådant samarbete mellan stater bör dock ske på den suveräna nationalstatens grund.

Organisationen av PA-UfM

I och med Lissabonfördragets antagande så existerar det redan (oavsett vad man anser om detta) en överstatlig organisation med inriktning på utrikesfrågor som gör anspråk på att tala för just de länder som redan är medlemmar i

Fel! Okänt namn på

Medelhavsunionen: den europeiska unionens utrikestjänst EEAS. Det finns därför en uppenbar risk för överlappande kompetenser på detta område. Därför bör den svenska delegationen verka för att PA-UfM:s organisation förbättras och det bör tydliggöras vilken roll och uppgift som PA-UfM ska fylla.

Stockholm den 11 juni 2012

Julia Kronlid (SD)